

Dạ Khúc Hoài Thu

Nhạc và lời: Lê Văn Tú

Chậm, thanh thoát (Slow)

Chiều về ngắt ngây, nghiêng sầu theo tiếng Thu rơi đầy, Chiều lên mắt ai buồn thấm sâu vào đáy đêm
(Lạnh lùng ánh) trăng, soi hồn ai đắm trong sương mờ, Nhẹ nhàng bc' chân đường phố khuya ngõ bóng ai

dài, Hồn còn run rẩy, tìm dấu yêu trên những tàn phai, vùi nhớ nhung vào vùng quên
về, Nhịp sầu nhân thế, vùi lấp sâu trong giấc ngủ ...

lãng, lắng nghe đêm Thu tàn. Lạnh lùng ánh ...
... mê, lạc lối xưa theo gió Thu

về, sầu tiễn đưa giăng kín chiều mưa. Chiều cuốn nước mắt mùa xưa rơi xuống ướt mối tình thơ,

khiến cho mềm nổi ngóng chờ, nổi cho dài thêm giấc mơ, mơ về những khoảng trời xa. Còn

nhớ khúc hát chiều mưa, cao vút bay theo gió mây đưa, Cuốn lên tầng không xóa

mờ, vỡ tan thành cơn khóc òa, khi người yêu dấu khuất xa. Còn lại tiếng

Thu, như lời ru giữa cơn mê nào, Chìm trong mắt sâu, niềm đón đau gởi mấy cung

sầu, Gọi người yêu dấu, niềm nhớ thương biết gởi về đâu, từng cánh chim ngơ ngác phương

nào, hồn lảng sâu đêm hơi về đâu?